

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/511/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216005
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612216005.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/140/2012-198 z 04. 02. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd uložil navrhovateľovi, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie proti rozhodnutiu súdu vo veci samej vo výške 40,- Eur (2 x 20,- Eur: č. k. 14C/151/2012, č. k. 12C/158/2012) podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“).

Uznesenie okresného súdu napadol odvolaním navrhovateľ. V prvom rade okresnému súdu vytýkal, že svoje rozhodnutie v rozpore s § 169 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) neodôvodnil. Výnimky z povinnosti uviesť v písomnom vyhotovení uznesenia odôvodnenia v zmysle § 169 ods. 2, 3 O. s. p. splnené neboli. Uznesenie okresného súdu je nepreskúmateľné pre úplnú absenciu dôvodov jeho vydania. Navrhovateľ podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 14C/140/2012, zrejme za toto podané dovolanie vyrubil okresný súd navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 40,00 Eur. Súd v rozhodnutí uviedol, že vyrubuje poplatok vo výške 20,- Eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Spoplatneniu podľa tejto položky ako vyplýva z definície spoplatneného úkonu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody a spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a podobne, ako je tomu pri položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku, nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Navrhovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za odvolanie. Tento záver je v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 03. 2007 sp. zn. 4Cdo 39/2007. Žiadal, aby prvostupňový súd postupom podľa § 210a O. s. p. vyhovel odvolaniu a pre prípad, že sa tak nestane, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu. Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Zákon o súdnych poplatkoch v § 2 ods. 4 prvá veta ustanovuje, že v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ alebo dovolateľ.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1, 2 prvá, druhá veta Zákona o súdnych poplatkoch, sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len „percentná sadzba“) alebo pevnou sumou. Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Konanie o súdnych poplatkoch je osobitne upravené v Zákone o súdnych poplatkoch a to v ustanoveniach § 12 až § 14. V ustanovení § 14 je vyjadrený vzťah Zákona o súdnych poplatkoch a Občianskeho súdneho poriadku ako vzťahu zákona špeciálneho (lex specialis), čo je v danom prípade Zákon o súdnych poplatkoch k zákonu všeobecnému (lex generalis) a to k Občianskemu súdному poriadku. Obidve tieto právne normy sú formálnymi prameňmi občianskeho procesného práva. Na časti procesného postupu, ktoré neupravuje Zákon o súdnych poplatkoch odlišne od Občianskeho súdneho poriadku, sa použijú primerane ustanovenia O. s. p..

Medzi dispozitívne úkony účastníka patrí i podanie riadneho opravného prostriedku - odvolania podľa ustanovenia § 201 a nasl. O. s. p.. Dispozičný princíp, ktorý je jednou z základných zásad občianskeho súdneho konania, sa uplatňuje i v konaní odvolacom, ktoré bez návrhu nemôže byť začaté. Odvolanie teda plní funkciu návrhu na začatie odvolacieho konania.

V odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie (§ 2 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch). Treba uviesť, že poplatníkom je odvolateľ bez ohľadu na to, či je odvolateľ oprávnenou osobou alebo nie, či bolo odvolanie podané včas alebo oneskorene, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, resp. nemá náležitosti podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O. s. p.. Súdny poplatok sa neplatí z odvolania proti súdному rozhodnutiu procesnej povahy a proti rozhodnutiu o trovách konania (viď uznesenie NS SR z 24. 07. 1997, sp. zn. 1Co 10/1997). Poplatková povinnosť vzniká okamihom, v ktorom nastanú právne skutočnosti, s ktorými zákon spája vznik tejto povinnosti. Vznik poplatkovej povinnosti značí vznik povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Vznik poplatkovej povinnosti spôsobujú výlučne procesnoprávne skutočnosti predvídané normami procesného práva. V odvolacom konaní vzniká poplatková povinnosť odvolateľovi (poplatníkovi) podaním odvolania (§ 5 ods. 1 písm. a/) Zákona o súdnych poplatkoch). Po podaní odvolania vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. Týmto orgánom je predovšetkým súd prvého stupňa. O poplatku za odvolanie v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej sa rozhoduje uznesením (tzv. vzor 4 O. s. p.). Nepoužíva sa výzva na zaplataenie súdneho poplatku (tzv. vzor 4a O. s. p.), pretože k zastaveniu odvolacieho konania pre nezaplataenie súdneho poplatku nemôže dôjsť.

Nakoľko vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde sa rozhoduje vždy uznesením, musia sa použiť ustanovenia § 167 a nasl. O. s. p. v rozsahu, ktorý zodpovedá účelu Zákona o súdnych poplatkoch. Uznesenie o poplatkovej povinnosti sa musí doručiť každému, komu je v ňom uložená povinnosť.

V prejednávanej veci je odvolaním napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť doplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo veciach sp. zn. 14C/151/2012 a 12C/158/2012. Nie je možné súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie a je nepreskúmateľné. Je potrebné vychádzať z obsahu napadnutého uznesenia, pretože už v samotnom výroku uznesenia je obsiahnuté aj odôvodnenie, ktoré je primerané účelu, pre ktoré bolo vydané (čo nie je v rozpore s ustanovením § 169 ods. 1 O. s. p.). Z uznesenia vyplýva, že sa jedná o súdny poplatok za odvolanie voči rozsudku v dvoch veciach po 20,- Eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a navrhovateľ je povinný ho zaplatiť v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia. Uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania

súdov, preto zákon nevyžaduje také prísne formálne náležitosti na písomné vyhotovenie uznesenia, ako na písomné vyhotovenie rozsudku. Je nepochybné, že napadnuté uznesenie má náležitosti podľa ustanovenia § 169 ods. 1 O. s. p., z ktorého i navrhovateľovi musí byť zrejmé, z akého dôvodu bolo napadnuté uznesenie vydané. Sám navrhovateľ tento dôvod vo svojom odvolaní špecifikoval.

Súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo ex lege podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch oslobodené od poplatku od 01. 07. 2007, ktoré bolo zavedené s odkazom na zák. č. 273/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Išlo o vecné oslobodenie od poplatku (vecné oslobodenie znamená, že určité druhy konania sú oslobodené od súdnych poplatkov vzhľadom na predmet konania, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch). Zákonom č. 286/2012 Z. z. z 11. 09. 2012, ktorým sa mení a dopĺňa zák. NR SR č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších právnych predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k novele Zákona o súdnych poplatkoch, v tom, že s účinnosťou od 01. 10. 2012 bolo vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch (týkajúce sa vecného oslobodenia vzťahujúceho sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom).

Z intertemporálneho ustanovenia § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch v súvislosti s účinnosťou novely Zákona o súdnych poplatkoch č. 286/2012 Z. z. vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012.

Pri výklade predmetného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu Zákona o súdnych poplatkoch a použiť definície pojmu poplatkový úkon (§ 1 Zákona o súdnych poplatkoch), ako aj vznik poplatkovej povinnosti (§ 5 Zákona o súdnych poplatkoch) a ostatnú terminológiu aplikovanú v Zákone o súdnych poplatkoch.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý, alebo ak je v Sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30. 09. 2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity jedine vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30. 09. 2012, keďže pri nich poplatková povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou č. 286/2012 Z. z.

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa ustanovenia § 5 Zákona o súdnych poplatkoch až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo odvolanie podané po 30. 09. 2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30. 09. 2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30. 09. 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinného od 01. 10. 2012 sa zo žaloby za náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom platí súdny poplatok vo výške 20,- Eur.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni. (§ 6 ods. 2 prvá veta Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku. Z uvedeného vyplýva, že i sám zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto potom poplatková povinnosť za odvolanie sa posudzuje podľa právneho stavu platného v čase účinnosti začatia odvolacieho konania.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ podal na okresný súd dňa 27. 09. 2012 žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších právnych predpisov, ktorá mu mala byť spôsobená (okresným súdom) nesprávnym úradným postupom. Pretože do 30. 09. 2012 konanie bolo vecne oslobodené od súdneho poplatku, navrhovateľovi nevznikla podaním návrhu poplatková povinnosť a to prihladnuc i na intertemporálne ustanovenie § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch.

Okresný súd uznesením č. k. 14C/140/2012-24 zo 17. 05. 2013 spojil na spoločné konanie a rozhodnutie vecí vedené u neho pod sp. zn. 14C/140/2012, 14C/151/2012 a 12C/158/2012, ktoré naďalej viedol pod spoločnou sp. zn. 14C/140/2012. Vo veci samej rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 14C/140/2012-110 z 10. 03. 2014, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie a o jeho odvolaní rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 17Co/1037/2014-181 zo 17. 12. 2014. O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok z odvolania proti rozsudku vo veci samej vo výške 20,- Eur rozhodol okresný súd uznesením č. k. 14C/140/2012-145 z 26. 06. 2014. I keď súdny poplatok z odvolania nebol vyrubený v správnej výške (20,- Eur namiesto 60,- Eur za tri spojené veci), Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/1038/2014-188 zo 17. 12. 2014 potvrdil prvé rozhodnutie okresného súdu o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie z dôvodu, že zásada zákazu reformace in peius (rozhodnutie v neprospech odvolateľa) platí aj v občiansko-právnom konaní. Potvrdenie prvého rozhodnutia o poplatkovej povinnosti odporcu za odvolanie v nesprávnej výške nebránilo okresnému súdu dovyrobiť navrhovateľovi súdny poplatok v správnej výške plus 40,- Eur za rozhodnutie v dvoch spojených veciach, ktoré uviedol vo výroku svojho rozhodnutia sp. zn. 14C/151/2012 a 12C/158/2012.

Proti rozsudku okresného súdu č. k. 14C/140/2012-110 zo dňa 10. 03. 2014, ktorým boli zamietnuté 3 návrhy navrhovateľa, podal navrhovateľ odvolanie dňa 25. 04. 2014. Dňom podania odvolania sa začalo odvolacie konanie.

Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Banskej Bystrici po zistení, že v otázke vzniku poplatkovej povinnosti odvolateľa za odvolanie podané po 01. 10. 2012 proti rozhodnutiam vo veci samej v konaniach podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach senátov toho istého kolégia (v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/181/2013 z 30. 04. 2014 a sp. zn. 12Co/530/2013 z 30. 04. 2014) dňa 14. 05. 2014 podľa § 17 ods. 3 písm. a/ zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov prerokovalo podnet sudcov na prijatie stanoviska k zjednoteniu výkladu Zákona o súdnych poplatkoch (§ 5 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch) a členovia občianskoprávneho kolégia sa zjednotili v názore, že poplatková povinnosť v odvolacom konaní vzniká podaním odvolania. Od 01. 10. 2012 sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nevzťahuje vecné oslobodenie zakotvené v § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. 09. 2012. Podaním odvolania proti rozhodnutiu súdu vo veci samej vzniká odvolateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa ustanovenia § 6 ods. 2 druhá veta Zákona o súdnych poplatkoch a položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch a to vo výške 20,- Eur. Len v prípade, ak by nielen konanie na okresnom súde, ale zároveň aj odvolacie konanie sa začalo do 30. 09. 2012, vzťahovalo by sa vecné oslobodenie od poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. 09. 2012 aj na odvolacie konanie podľa § 4 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch.

Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedeného názoru odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.